

Diumenge passat, en plena Festa Major, els carrers de Sabadell i les carreteres interurbanas del voltant van viatjar més de 30 anys al passat. Les mirades de veïns i conductors es dirigien sorpreses als vuit

autobusos dels anys 60, 70 i 80 que va posar en circulació l'Associació per la Recuperació i Conservació d'Autobusos (ARCA). Es tractava del primer Rai-libús celebrat al país, en el qual es va posar a prova la regularitat dels vehicles.

Text i fotos: **ROBERT SENDRA**

Viatge en el temps sobre rodes

Vuit autobusos de més de 30 anys recorren Sabadell

Nostàlgics, curiosos i enamorats del viatge per viatjar van aprofitar-se durant el diumenge a l'estació d'autobusos de Sabadell. La Plaça d'Antoni Llonch es va convertir, des de les 10 del matí fins les 8 del vespre, en el centre d'operacions del primer Rai-libús d'Espanya, organitzat per l'Associació per la Recuperació i Conservació d'Autobusos.

ARCA va mobilitzar prop d'una trentena dels seus membres per organitzar l'activitat. A més dels conductors dels autobusos calla col·laboradors que s'encarregaren de l'ocupació dels vehicles i que informessin els ciutadans interessats. L'objectiu del Rai-libús, una activitat amb força tradició a països com Gran Bretanya i França, era assolir la regularitat, de manera que calla cobrir els trajectes en el temps previst.

L'associació va traçar un total de cinc línies. Una era urbana (H1) i enllaçava amb el tren del Parc Catalunya. Les altres quatre eren

Durant els trajectes del Rai-libús, els curiosos i nostàlgics van evocar els viatges del passat en un ambient relaxat

DS

«Conduir un autobús antic és molt més cansat que un d'actual»

interurbanas, i recorrien carreteres comarcals per connectar l'estació d'autobusos amb Matadepera (H2), la Universitat Autònoma de Barcelona i Cerdanyola (H3), Sant Quirze (H4) i Valldoreix (H5).

Segons el president de l'ARCA, Marcel Estadella, el vehicle que va transportar a més gent durant tot el dia va ser un autobús articulat matriculat l'any 1968 que va cobrir el trajecte fins al Parc Catalunya. El vehicle estava pintat de color vermell, perquè així ho va voler la TMB (Transports Metropolitans de Barcelona) per celebrar l'any passat el centenari dels autobusos de Barcelona. Abans, però, havia estat de color verd, perquè així ho havia demanat l'equip de rodatge de la pel·lícula de Manel Hueraga sobre Salvador Puig Antich, en la qual va aparèixer el vehicle per recrear l'època de principis dels anys 70 en què s'ambi-

El present i el passat, aturats a l'estació de Ferrocarrils de Valldoreix

entava el film: El recorregut més llarg del Rai-libús, però, el va fer un autobús Pegusó del 1977 que en els seus orígens havia fet el trajecte de Vic fins a Sant Bartomeu, i que diumenge va tornar a funcionar per cobrir la línia H5, de manera que primer es va enfilar fins

a la UAB, després va descendeix fins a l'estació de Ferrocarrils de Bellaterra, després es va dirigir cap a Sant Cugat i finalment va fer parada a Valldoreix.

Manel Díaz va ser, durant tot el dia, el conductor que va fer el trajecte fins a Valldoreix. Va fer quatre viatges d'ana-

da i quatre més de tornada d'uns 50 minuts cadascun. En total, va conduir prop de 8 hores. A més, transportar un autobús d'aquella antiguitat el va obligar a fer un esforç afegit. Tot i que el vehicle tenia direcció assistida, era totalment manual, i per reduir la marxa era necessari fer servir el doble embragatge. A més, no tenia comptador de voltes, i el canvi de marxes s'havia de fer d'òida. «Conduir un autobús antic és molt més cansat que un actual», reconeixia.

Tot i que l'autobús podia arribar fins als 90km/h, durant el trajecte la velocitat del vehicle no va passar dels 70 km/h. Les circumstàncies eren propícies per tal que els viatgers gaudissin del paisatge rural de l'entorn relaxat. El Josep, el Miquel, la Pilar i la Mercè van ser quatre dels que van fer el viatge, i en arribar a la parada de Valldoreix, van afirmar que l'experiència els havia fet gràcia, perquè recordaven «aquest tipus d'autobús, i d'altres de més antics». També els va sorprendre la diferència amb els vehicles actuals: «Els d'ara són més còmodes», asseguraven.